# نگاه تقویمی کلان در روایت «شهر رمضان لاینقص ابدا»

خب حالا همین فضایی که در شهور است را در روایات عدد بیاوریم. عدد چه می‌گوید؟ الآن برگردیم روی آن چیزی که می‌خواستم تأکید کنم. فرمودند این‌ها کذب است. درحالی‌که در این‌ها قرائنی هست. در روایات عدد قرائنی را داریم که موضع این روایات یک موضعی با دید کلان است. نه موضعی با دید عرفی که الآن در خارج کار مردم در بورد. از کجا می‌گوییم روایات عدد دلالت دارد بر این‌که الآن موضع دید امام علیه‌السلام موضع کلان است؟ چون اولاً دارند یک حرفی که آن‌ها مدام می‌گفتند را تکذیب می‌کنند. وقتی امام تکذیب می‌کنند، در این همه روایات خود اهل البیت علیهم‌السلام داشت که حضرت بیست و نه روز روزه می‌گرفتند. مگر ما تعارض را نمی‌گوییم؟! یعنی زدن بزرگان شیعه ثابت است که خود اهل البیت به جدشان نسبت دادند که حضرت بیست و نه روز روزه گرفتند. وقتی این روایت را داریم، خب پس منظورشان از این تکذیب چیست؟ خب اینجا تقیه است؟! اخبار از یک تاریخی است که تقریباً با شواهد بعدی می‌تواند به حد متواتر برسد.

خب معنای تکذیب چیست؟ من به این صورت عرض می‌کنم: روایات عدد با قرائن داخلی‌ه که در آن هست، می‌خواهد بگوید الآن می‌خواهم یک چیزی بگویم که این عامه‌ای که این حرف‌ها را می‌زنند، خبر از این‌ها ندارند. یعنی ما چیزی می‌دانیم علاوه‌بر آن چیزی که آن‌ها می‌گویند. مقصود امام از تکذیب یعنی تکذیب انحصار حرف در آن چیزی که آن‌ها می‌گویند. آن‌ها می‌گویند همین که ما می‌گوییم فقط درست است. حضرت می‌فرمایند «کذبوا». این چیزی که آن‌ها می‌گویند فقط تمام حرف نیست. چیزهای دیگری هم هست که ما اهل البیت می‌دانیم و آن‌ها نمی‌دانند. این مقام تکذیب را در نظر بگیرید، حال قرینه کنارش را ببینید.

حضرت فرمودند «کذبوا»، بعد چه می‌فرمایند؟ فرمودند: «لا و الله ما نقص شهر رمضان منذ خلق الله السماوات و الأرض من ثلاثين يوما و ثلاثين ليلة». حضرت به آیه «يَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ[1] رفتند. یعنی حضرت با این «منذ خلق» می‌گویند الآن ذهنت را از این‌که به افق نگاه کنی و بگویی ماه را دیدم یا نه، بالاتر ببر. ما یک تقویمی می‌خواهیم که ... . اولی که این نرم‌افزارها آمده بود یک نرم افزار بود به نام نرم‌افزار منشی. نمی‌دانم شما دیده بودید یا نه. یکی از گزینه‌های این منشی، تقویم ده هزار ساله بود. شما می‌زدید و ده هزار سال را برای شما می‌آورد. همین‌طور یادم آمد. خب الآن هم دیده‌ای که نرم‌افزارها سریع برای شما می‌آورند. وقتی حضرت می‌گویند از آن روزی که خدا آسمان و زمین را آفرید، یعنی الآن این روایت و روایات عدد، دید شما را از دم غروب روز یا شب سی ام و این‌که هلال را ببینید به یک بستر وسیعی از اول تا آخر عالم می‌برد. یعنی تقویم ده هزار ساله و چندین میلیون ساله. به آن جا می‌برند. روایتی که خودش می‌گوید من می‌خواهم دید شما را از یک چشم عادی در غروب به افق مغرب بلد خودت به یک تقویم چندین میلیون ساله ببرم، سریع نمی‌توانیم بگوییم خلاف قرآن است و تمام شد و رفت! به نظرم این قرینه خیلی مهم است. ولذا گفته اند وقتی این روایت را می‌بینیم فوق می‌گوییم «نردّ علمه الی اهله».

التوبه 36 [1]

بازبینی #1
ایجاد شده 12 آوریل 2026 12:22:21 توسط ... .
به روزرسانی شده 12 آوریل 2026 12:23:20 توسط ... .